

‘Wat je belooft in de schoolgids moeten we terugzien in de klassen’

Tekst Ronald Buitelaar

Je wilt als schoolleider je basisschool een kwaliteitsinjectie geven maar mist handvatten. Met de aanpak van De Betere Basisschool haal je precies dát in huis wat je kan helpen om je doelen te bereiken. KlasseApart sprak met de bedenker ervan en met een tevreden schoolleider: ‘Het heeft ons als team geholpen om op een professionele manier te werken en levert meer duidelijkheid op voor ouders en kinderen.’

Marianne Meerveld werd op 1 augustus 2015 directeur van twee fuserende basisscholen in Woudenberg. Het was een pittige start voor de voormalig onderbouwcoördinator. De fusieschool kreeg een nieuwe naam, ‘De Olijfboom’, wisselde van schoolbestuur maar kon niet in één schoolgebouw van start, omdat die locatie nog verbouwd werd. Marianne glimlacht als ze eraan terugdenkt: ‘Mij krijg je niet meer gek na zo’n begin als directeur.’

Dieprood

Onderwijsinhoudelijk en organisatorisch rammelde de school aan alle kanten. Marianne: ‘Eén van de scholen had nog maar net een dieprood oordeel van de onderwijsinspectie weggewerkt, er zat geen structuur in de vergaderingen, onze onderwijsresultaten waren niet op peil en de twee schoolculturen verschilden sterk van elkaar.’ Op zoek naar een integrale aanpak stuitte Marianne op een advertentie voor De Betere Basisschool. Ze bezocht met haar bovenbouwcoördinator een voorlichtingsbijeenkomst en sprak daar Wil Hovy. ‘Hij zag het wel als een uitdaging.’ Wil, adviseur bij de CED-Groep, heeft een lange geschiedenis in het onderwijs: ‘Ik stond jaren als leraar voor de klas, was directeur en bovenscholendirecteur van diverse basisscholen.’ Sinds zo’n tien jaar houdt hij zich bezig met De Betere Basisschool, ‘een programma ontstaan uit behoefte van de praktijk’.

Kanttekeningen

Op veel scholen wordt De Betere Basisschool-aanpak ingezet om lopende ontwikkelingen beter te structureren en te borgen. Bij de Olijfboom moest bijna vanaf de grond worden opgebouwd. Wil: ‘De school was er niet best aan toe. Eigenlijk stond alles in het rood: de basiskwaliteit, borgingsmogelijkheden en aansturing van het personeel. Daar moest dus eerst een plan voor worden geschreven.’ De presentatie van het plan, net voor de ingebruikname van het gerenoveerde schoolgebouw, zorgde voor veel energie. Marianne: ‘Tijdens de startbijeenkomst plaats-ten enkele collega’s nog wel kanttekeningen bij de in hun ogen te zakelijke benadering,

maar het merendeel was ervan overtuigd dat er iets moest gebeuren. Om iedereen persoonlijk te betrekken vroegen we hoofdelijk om instemming. Je kunt je dan ook niet meer verschuilen achter het feit dat “ze” het voor je beslissen.’

Opgetrokken wenkbrauwen

Tijdens het driejarige traject dat volgde, kreeg het management trainingen in onder meer klassenbezoek en feedbackgesprekken. Teamleden volgden trainingen in professioneel teamgedrag. Ontwikkelteams, bestaande uit leerkrachten en een intern begeleider en/of bouwcoördinator, gingen aan de slag met maximaal vier ontwikkelonderwerpen per jaar. En er werd een begin gemaakt met het afleggen van klassenbezoeken aan de hand van kijkwijzers. Besluitvorming vond en vindt plaats aan de hand van de ‘80% regel’. Wie het niet met bepaalde voorstellen eens is, moet met alternatieven komen of zich conformeren aan de afspraken. Het is een aanpak die in het onderwijs wel eens voor opgetrokken wenkbrauwen zorgt, maar zeer goed werkt bij De Betere Basisschool. Marianne: ‘De organisatiestructuur wekte geen weerstand op. Wel dat collega’s werden aangesproken op het niet nakomen van afspraken. Het argument dat iets bij jou niet werkt, accepteren we niet. Afspraak is afspraak en zo gaan we het allemaal doen.’

Slagen maken

Ruim 250 basisscholen werken inmiddels met De Betere Basisschool en Wil kwam vaker stil verzet tegen. ‘Leerkrachten merken dat ze er niet meer mee wegkomen om tijdens een vergadering te knikken en vervolgens in de klas hun eigen gang te gaan. Wie ontwikkelstappen niet wil maken, vertrekt vaak vrijwillig. Wie wel wil, maar (nog) niet kan, wordt geholpen. Met als resultaat dat team en school snel slagen maken.’ Marianne geeft een voorbeeld: ‘In het verleden werden de resultaten op de Citotoetsen gezien als een vaststaand gegeven dat buiten de leerkracht om ging. ‘Ik heb dit jaar echt een slechte rekenklas’, hoorde je dan. Nu kijken leerkrachten naar hun eigen inzet, leerlingenresultaten en mogelijke aanzetten voor het vervolg.’ Het klinkt Wil als muziek in de oren: ‘Dat is waar kinderen en ouders recht op hebben. Wat je in de schoolgids belooft, moeten we terugzien in de klassen.’

Meer weten?

Wil Hovy
w.hovy@cedgroep.nl
www.cedgroep.nl/dbb
Zie pagina 12/13 voor gratis e-boek over De Betere Basisschool.

